

1) Tā kā Austrijas Republika:

- “esošas iekārtas” definīciju Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 2. panta 4. punkta nozīmē nav pilnībā transponējusi 1994. gada Gewerbeordnung (1994. gada Amatnieku, tirgotāju un ražotāju kodekss) tajā versijā, kurā izdarīti grozījumi ar Bundesgesetz BGB1. I, 88/2000 un kura stājās spēkā 2000. gada 1. septembrī;
 - prasības, kas attiecas uz atļaujas piešķiršanas nosacījumiem un kas paredzētas minētās direktīvas 9. panta 4. punktā, nav pilnībā transponējusi grozītajā 1994. gada Gewerbeordnung, un prasības, kuras paredzētas tā paša panta 3. līdz 5. punktā, nav pilnībā transponējusi 2001. gada Niederösterreichisches Elektrizitätswesengesetz (“2001. gada NÖ EwG”);
 - tās pašas direktīvas IV pielikumu nav pilnībā transponējusi grozītajā 1994. gada Gewerbeordnung un 2001. gada NÖ EwG;
 - iepriekšminēto direktīvu saistībā ar tās I pielikuma 1.1. punktā paredzētajām sadedzināšanas iekārtām nav transponējusi grozītajā 1994. gada Gewerbeordnung un 1998. gada Salzburger Abfallwirtschaftsgesetz;
 - Direktīvu 96/61 nav pilnībā transponējusi 1999. gada Burgenländisches Elektrizitätswesengesetz, un
 - minēto direktīvu saistībā ar tās I pielikuma 6.6. punktā minētajām iekārtām, kas paredzētas intensīvai audzēšanai, nav transponējusi Burgenlandes, Zalcburgas un Tiroles federālās zemes tiesību aktos,
- tā nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar iepriekšminētās direktīvas 2. panta 4. punktu, 9. panta 3. līdz 5. punktu un IV pielikumu, kā arī minētās direktīvas 1. pantu saistībā ar I pielikuma 1.1. un 6.6. punktu;

2) piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 94, 17.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-79/04 Eiropas Kopienų Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/40/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/36)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-79/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 19. februārī cēla

Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji M. Patakia un B. Schima) pret Luksemburgas Lielhercogisti (pārstāvis S. Schreiner), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši C. Gulmann un J. Makarczyk (referents), ģenerāladvokāts P. Léger, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Nepieņemot noteiktajā termiņā noteikumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Komisijas 2002. gada 8. maija Direktīvu 2002/40/EK, ar kuru Padomes Direktīvu 92/75/EEK īsteno attiecībā uz enerģijas etiķetēm mājāsaimniecības elektriskajām cepeškrāsnīm, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar šo Direktīvu;

2) piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 85, 3.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-116/04 Eiropas Kopienų Komisija pret Zviedrijas Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/17/EK — Apdrošināšanas sabiedrību sanācija un darbības izbeigšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/37)

(tiesvedības valoda - zviedru)

Lietā C-116/04 Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji E. Traversa un K. Simonsson) pret Zviedrijas Karalisti (pārstāvis A. Kruse) par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi saskaņā ar EKL 226. pantu, kas iesniegta 2004. gada 4. martā, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši M. Ilešič (referents) un E. Levits, ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda: